

Rèplica a un article de "El Deber"

Ens dol, sincerament, l'haver de referir-nos amb tanta freqüència al nostre incorregible confrare olotí «El Deber», des de les pàgines del nostre periòdic. Més d'una vegada ens havem fet el propòsit de deixar sense comentari ni resposta les seves descomunals atzegallades, convençuts de què «els brams d'ase jamai entraran al cel», però sempre la temptació ha pogut més que el nostre determini. No hi podem fer més. * En el seu número darrer, el

seràfic confrare, segurament sorprès i malhumorat per l'èxit enorme, sense precedents, de l'acte d'afirmació esquerrista celebrat el dia 26 de Maig a València, se les empen —amb un to que fa compassió i llàstima— contra el senyor Azaña i contra tots els qui varen anar a sentir-lo en aquella memorable ocasió. Ja el començament de l'article de «El Deber», no pot ésser més sucós: «L'azanyisme -diu amb un nom o amb un altre, és una malura que no podem oblidar, representa l'eterna lluita entre el bé i el mal que a Espanya com a tot arreu existeix i malauradament existirà» Aparteu les criatures que ha arribat el papu! Qui li havia de dir al senyor Azaña que algú, des de la pròpia imaginació, se'l figuraria no gens menys que amb les banyes i la cua de Satanàs. Veus ací l'opinió que «El Deber» es forma del polític eminent, de l'únic estadista veritable que ha tingut Espanya d'una pila d'anys en aquesta part. Va

sense dir, per tant, que si el senyor Azaña és, per «El Deber», l'esperit del mal, l'esperit del bé no deixa d'ésser altre que el senyor Gil Robles. * Fa una certa gràcia —les coses de «El Deber» no es poden prendre d'altra manera— que fins i tot vulgui ficar-se dintre les butxaques de les persones. Diem això, perquè al divertit confrare li sembla estrany que hi hagi obrers capaços «de llençar, o encara pitjor, deu o dotze duros» per anar a escoltar l'il·lustre po-

lític. No sap avenir-se'n d'això, tota vegada que en el seus bons temps no es tenia per costum. «El Deber» estava habituat a veure com els obrers, desentesos de la política, més aviat en volien treure profit i es venien el vot en els dies d'eleccions, però mai, mai, que per ella fessin el més petit dispendi. * Però els temps han canviat i com li dol a «El Deber» això! Ell preferiria —ja no cal dir-ho— que les consciències dels nostres obrers seguissin sotmeses a

les conveniències i a les ordres polítiques dels poderosos, quan aquests els entregaven ells mateixos la papereta de vot o bé els compraven per unes espardenyas de vuit rals. Que feliços eren aquells temps per la gent de «El Deber»! Aleshores, de les urnes sempre n'eixia el govern que volien, un govern d'ordre i de «forces vives», que mai els féu malbé la digestió ni els encaparrà mica amb aquells despropòsits esquerrans del bienni... Però una miqueta de paciència, valetudinari «Deber», que d'altres te'n veuràs encara si no tens el bon sentit de morir-te a temps... Quant a la pregunta «quan està el país més tranquil, dos anys enrera o ara?» que féu el senyor Azaña a València i que «El Deber» contesta tan favorablement per les dretes, només volem fer-li dues preguntes. Primera: Vol fer el favor de dir-nos, el desmemoriat «Deber», quant temps han governat les dretes amb les garanties constitucionals suspeses?

Segona: Tindrà la bondat de dir-nos també, si els fets del 6 d'Octubre a tot Espanya, tenien l'aire d'un alegroi repic general de campanades com a salutació a les dretes en el poder? Quan «El Deber» ens demostrï que això és tranquil·litat farem dir per radio, més sovint que l'anunci del «Servetinal», que en la seva redacció hi ha els homes més sabiassos i de més dialèctica de tot l'univers i de totes les edats de la Història.

Així parlen els nostres homes

“Si hi ha un responsable, soc jo, o quan menys haig d'absorbir la major part de la responsabilitat”

“Afirmo, pel nostre honor, perquè és la veritat, davant el Tribunal, davant del país i davant de la Història, que el mòbil dels nostres determinis no fou altre que la defensa de la República democràtica i parlamentària i de les llibertats que la Constitució i l'Estat té reconegudes a Catalunya”

La Casa ROVIRA regala una BICICLETA!!

A tot comprador se li entregarà un número de la nostra magnífica Bicicleta.

Comença la nova temporada. Per la més gran existència de models a preus de fàbrica, tan sols es troba a la Casa ROVIRA. No cal despreciar aquesta oportunitat. Disposem d'una existència de més de 5000 parells de Sabates per a tots els gustos i preus. La Casa ROVIRA. L'única que pot competir per models, novetats i preus.

Visiti'ns i se'n convencerà.

CASA ROVIRA.

Sant Esteve, 6 i 10. - Olot